

Landskap: Småland Upptecknat av: Jan Givind Swahn
 Härad: Adress:
 Socken: Växjö stad Berättat av: Polis G.W. Carlsson
 Uppteckningsår: 1944 Född år 1877 i Växjö

Järnvägen, den första	1	Valborgsmässobål	23
Förhållandet stadsbo-landsbo	2	Vårdkase	23
Kristihimmelsfärdsflickor	3	Dansken plundrar domkyrkan	24
Norra Grannhällets proletariat	4	En rünsten	25
Rackarebacken, rackare	5	Mystiska knackningar	26
Prostitution, prostituerade	6	Tömte- sägen	27
Förörter.	8	Lyktgubbar	29
Fyllehål	8	Skogssnuvan	30
Zigenare	8	Bortbyting	31
Tattare	8	Tum-Anna och Klas	31
Luffare	10	Gengångare	32
Karuseller	11	Gastar som slåss	33
Bondlogi	12	Knallagasten	33
Vandrande gesäller	13	Varsel om olycka	34
Norra grannhället, farligt att		Spågummor	35
besöka om natten	14	Kloka	36
"Där gick ett mål" sa begåre N.	15	Tjuv-hypnotisör	36
Växjö skall sjunka	16	Patta-Johans hustru, som	
Underjordisk älv	16	stämde blod	37
Stadens äldsta hus	17	Staket kring staden	38
Gatorna förr	18	Trottoarer	38
Klosterbrunn funnen	18	Inflyttning	39
Bäck i Bäckgatan	18	Utländska arbetare	40
Svartkonstbok	19	Judar	41
Sägen om domkyrkan. Tvillingoxar	20	Stadens yttre	42
Galgbacke	21	"Fina" gator	42
Gällare-Maria	21	Järnhandlare Stenlund	43
Källor	22	Handlande P.A. Carlsson	44
"Offerstenar"	22		

ACC. N:R M. 9480 :/.

LUNDS UNIV. .
FOLKMINNES-
ARKIV

Järnväg.

Den första järnvägen brukade kallas för Växjö Träbana
för att den var så enkel.

ACC. NR M. 9480:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Förhållandet mellan landsbor och stadsbor.

Stadsbor och lantbor kom i allmänhet mycket väl överens.

3
ACC. NR M. 9480:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kristihimmelsfärdsflickor.

Kristihimmelsfärdsdag klädde flickorna sej fina och for in till stan i vita fina kläder. De kallades för Kristihimmelsfärdsflickor och gick arm i arm på gatorna och sjöng såna där visor som den om Fingal eller Tätt vid den porlande bäck och så vidare. Det höll de på med hela åttitalet, men jag tror det självdog rätt så snart sen.

4
ACC. N:R M. 9480:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Norra Grannhället.

I det norra grannhället fanns det folk av lägre kvalitet, ja jag skulle vilja påstå att där var ett proletariat som ofta gränsade till kriminalitet. Befolkningen brukade sällan flytta, och var det någon gång någon därute som bytte bostad, så flyttade han inte till någon annan del av staden.

ACC. N:R M. 9480:5

Rackarebacken.

Så var det den så kallade Rackarebacken i min tidigare ungdom, det var en backe, där det fanns en hel del folk som flådde hästar, och dessutom var det där som de prostituerade bodde, jag vill minnas att de hyrde där ute.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

*Den reglemente-
rade prostitutionen
avskaffades
i Sverige 1918.*

6. 10
ACC. N:R M. 9480:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Prostitution.

En av de prostituerade kallade de för Mosa-Pyttan.

Det var en verklig skönhet, smärt och högbarmad och gullhårig och vacker. Ja det var en riktig Aurora Königsmarck. Vidare var det på Rackarebacken som Röda Rosen och Sadelmakarelisa bodde. Och några till.

På Båtsmansbacken i ett litet hus, där bodde Moster Johanna, som hade inackorderingar, och dit brukade folk bege sej när restaurangerna hade stängt för kvällen, om de ville ha en ordentlig eftersläckning, och de brukade föra ett alldeles förskräckligt liv därborta. Jag kom ofta dit å tjänstens vägnar för att ta hand om sådana som var alltför bråkiga. En gång var det en skinnhandlare och en jurist som hade råkat i luven på varandra där ute. En annan minns jag var lokförare på Växjö-Alvesta järnväg, som var förskräckligt stark och kom dit en gång en kväll och gjorde alldeles rent hus där innan han

Redigerad och utgiven af Lunds Universitetsbibliotek

7
ACC. N:R M. 9480:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gick. Han slängde ut varenda en och levde där alldeles
hemskt.

8

ACC. N:R M. 9480: 8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Förorter", Fillehål och zigenare.

Förstäderna utgjordes av det norra grannhället, där bebyggelsen började en tre kilometer norr om stan vid landsvägen samt på Öster vid Ingelstadsvägen.

Fyllehål är nog en gammal sankmark, som blivit utfylld.

Det var en gammal komminister Elmgård som sa: Si Fillehål de ä oppbronnet så nu filar di i vart a hål. (vart a = varje!)

Norr och Rackarebacken hade sämre anseende. Tattare och zigenare fick hålla till i Västra Mark, men det första jag minns av zigenare så var det ett följe som fick slå sej ner vid Hospitalsgården. Sen har de fått hyra om de har velat vara här nånstans. Deras rykte har alltid varit mycket dåligt, de har brukat plocka folk på pengar med sina spådomar och allehanda gyckel och lurendrejeri. Några tattare att tala om har det aldrig funnits här.

Det finns visserligen några, en tre fyra stycken tatta-

9
ACC. NR M. 9480:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

refamiljer här i stan, men de har aldrig varit annat än

det bästa att säga om.

10

ACC. NR M. 9480:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Luffare.

När det kom luffare hit, så brukade de ofta tigga min far om att få ligga i hans lada utanför stan. Sedermera har de fått vända sej till polisen, och den har i allmänhet lagt dem i arresten. Men här i stan var det sen också så, att det fanns en förening "mot lösdriveri", och de hade ett pollett-system, så att polisen gav luffarna en pollett, mot vilken de kunde få logi för en natt på något enkelt resanderum. Dessutom fick de polletter till mat på samma sätt. Men se detta hade en rakt motsatt verkan mot vad som hade varit meningen från början. För följderna blev bara den, att detta ryktades bland luffarna runtomkring och de kom hit i sådana mängder, att de alldeles översvämmade oss ibland. Och på sina rum tog de upp femti-backar med pilsner och levde om och blev så fulla och bråkiga att vi fick ta hand om dem i polisen i alla fall. Så det systemet fick de avskriva.

Luffarens minnelse om sin tid

ACC. NR M. 9480: //.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Karuseller.

Förr så fick karuseller och skjutbanor och gycklare av alla de slagen hålla till på Västra Torget, där stan hyrde ut platser till dem. Jag vill minnas att de betalade en 25 kronor eller så för en karusell. Och det betalade sig säkert i alla fall. Men nu för tiden är allt sådant portförbjudet här i stan. På tomten framför Ridhuset, som ännu är öde, där brukade de också hålla till med sina sensationer.

ACC. N:R M. 9480:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bondlogi.

Bönder som kommit till stan har sällan stannat här över natten. Men de brukade byta till sej rätt att ställa vagn och häst på en gård mot att de istället lämnade ved till gårdsägaren. Dit, till den gården, forslade handlarena sedan också de varor, som bönderna beställde, när de var i stan, och sen kunde bonden hämta dem där. För de bönder, som kom till stan mycket tidigt på morgonen på torgdagarna fanns det i min tidiga barndom en del ställen där de kunde få tillhandla sej kaffe och kanske även brännvin, men det kan jag inte säga med säkerhet, långt innan de vanliga näringsställena öppnade.

ACC. N:R M. 9480:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vandrande gesäller.

Vandrande gesäller var det ont om, och några steppar-
grabbar fanns det inte då. En typograf Öhrquist brukade
komma hit och arbeta här någon månad i bland. Respektive
mästare tog hand om de vandrande gesällerna och hyste
dem i sina gesällkamrar. Men alla som vandrade kring,
vare sej de arbetade eller tiggde, kallades gesäller.

4.
ACC. N:R M. 9480:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Norr.

På den tiden var det nog inte så litet riskabelt för folk söderifrån att vandra upp genom norr efter mörkrets inbrott åtminstone. Vi hade ett särskilt pass för två man för trettifem år sen för det. Och de fick alltid gå tillsammans.

ACC. N:R M. 9480:15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bagare Nilsson.

Bagare Nilsson brukade, emedan han var mycket snål,
äta frukost bestående blott av en ettöresbulle och ett
glas mjölk. Av detta har vi fått ordstävret: Där gick
ett mål sa bagare Nilsson.

ACC. N:R M. 9480:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sägen om att Växjö skall sjunka.

Staden ska en gång sjunka. Det ska finnas en underjordisk flod, som går under hela stan, liksom en älv, och den går under Växjösjön också. Vid ett par tillfällen har det gått hål i taket till den där floden, och vid brunnsgrävning råkade de en gång att stöta på en väldigt stark åder. Det välldes och forsade fram mer och mer vatten och tillslut fick de ta och stoppa till hålet med en bolster och ett lass stora stenar. Men en dag skall floden i alla fall ta sej opp och då skall stan sjunka.

17
ACC. NR M. 9480:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stadens äldsta hus.

Det äldsta huset i stan, åtminstone bland handelshusen,
det är det som ligger mitt emot posten, och det har ägts
bland annat av släkten Appiarie.

8
ACC. NR M. 9480:18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stortorget och några gator förr i tiden. Ett gammalt kloster.

Stortorget var förr bara hälften så stort som det är nu.

Sandgårdsgatan har namn efter en gammal åker som låg där, och som var mycket ofruktsam. Vid Klostergatan låg ett kloster, ett gråbrödrakloster, och där har de hittat den gamla klosterbrunnen, en gång när de grävde där. Den var ännu försedd med friskt och gott vatten som gick mycket väl att drick. I Bäckgatan fanns förr en bäck, som rann från en göl norr om staden.

19
ACC. N:R M. 9480:19.

Svartkonstbok.

I Domkyrkans arkiv ska det finnas en svartkonstbok,
men hur den har kommit dit eller vem som har haft den
förut det vet inte jag.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9480:20

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVSägen om Domkyrkan.

När de började att bygga domkyrkan, så hade de den först på en annan plats, men det som blev byggt där, det rev onda makter ned igen, och så blev man tvungen att se ut en annan plats för den. Då tog man två tvillingoxar och band ihop dem med varandra och så släppte man dem och lät dem gå som de ville, och där de sedan stannade där byggde man kyrkan.

21
ACC. NR M. 9480:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Galgbacke. Gällare-Maria.

Galgbacken låg på staglabacken, och den heter så där-
för att de har satt folk på stegel där.

Sen sökte de en annan plats för galgen och det blev i
norra Mark, och den siste som avrättades där, det var
en de kallade för Gällare-Maria, för hon hade dömts
till döden emedan hon kastrerat sin fästman så att
han dog av det. Det var nån gång på adertonhundra tret-
tio- eller fyrtiotalet tror jag. Sen dess har alla
avrättningar ägt rum i stillhet på fängelsegårdarna.

22
ACC. NR M. 9480:22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Källor.

På stadens mark finns några källor och mest känd är väl S:t Sigfridskällan. Man vetvinte säkert var den är, men troligen är det den med tre sådana där offerstenar i kring. Jag tror säkert att folk offrade där förr, och man har hittat en hel del saker där. En annan källa har blivit berömd därför att skalden Sigurd, det vill säga Hederstierna, har skrivit den bekanta sången: Var skog har nog sin källa ... om den.

23
ACC. NR M. 9480:23.

Valborgsmässobål. Vårdkase.

På Staglabacken har man ~~förre~~ brukat tända valborgs-
mässoeldar, och där var fördom en vårdkase, när sådana
var påbjudna. Min mormor har berättat för mej att där
alltid vid Staglabacken låg uppstaplat torr ved, och
vårdkase var så stor och rymlig att man liksom kunde
gå in i den.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27
ACC. N:R M. 9480:24

Danskarna i Domkyrkan. Skatten.

I Domkyrkan tog de danske soldaterna in en gång när de hade tagit staden. Men det ansågs vara en så svår förbrytelse, att danskarna alltsedan det fredsslutet betalade en ersättning om tolv riksdaler varje år som gottgörelse, och det gjorde de till för en mansålder sedan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

22

25
ACC. NR M. 9480:25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Runsten.

I domkyrkan finns det en runsten inmurad i grunden.

28
ACC. N:R M. 9480:28

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i skratt och avslöjade sin närvaro. Men då blev de så
förtörnade att de vände om igen och bar därifrån i stäl-
let, och sen gick det allt sämre för honom.

27

ACC. NR M. 9480:29.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lyktgubbar.

Lyktgubbar har jag själv sett därborta i Lortebrokärret
bredvid kasernerna, men det är utdikat numera, så de
har väl försvunnit.

30

ACC. NR M. 9480:30.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skogssnuvan.

Jag hörde gamla arbetare här tala om att de hade varit i lag med skogsnujan, som de kallade henne, som visade sej för dem då de arbetade eller var trötta. Det var ute i västra Mark och norra Mark. Men när hon vände sej om så såg de att hon var alldeles tom där bak som ett tråg.

25
ACC. N:R M. 9480:25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Runsten.

I domkyrkan finns det en runsten inmurad i grunden.

26
ACC. N:R M. 9480:26.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Knackningar.

I Församlingshuset kan man varje natt alldeles på slaget klockan halv tolv få höra en rad knackningar i taket. De kommer oregelbundet och härrör inte från något sådant där dödsur. Jag har själv hört dem när jag suttit där och arbetat om kvällarna.

27
ACC. N:R M. 9480: 27.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tomte.

På Sant Anne Gärde här bredvid var det en gång en arrendator, som blev förmögen och hade det mycket bra ekonomiskt ställt, trots att arrendatorerna på Sankt olofs gärde och på andra ställen hade det ganska så knalt och dåligt. Han hade liksom nys om att det var tomtar som drog till hans gård, och han brukade alltid sätta ut julgröt till tomten. Men en julnatt, så ville han ge sej ut och se efter hurudan den där tomten var, egentligen, och kanske även tacka honom för hans besvär. Och då mötte han en lång rad med små tomtar, där den störste gick först och bar på en knippa strån, som de drog i riktning mot gården, och efter honom kom den ene sen efter den andre, den ene mindre än den andre, och sist kom det en liten pyssling som hade fullt schå med att klara hem det enda ax han bar och kånkade på. Men det tyckte arrendatorn var så lustigt att se på, att han brast

ACC. N:R M. 9480:3/.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVBortbyting. Tumanna och hennes Klas.

På norr bodde det en familj där gänman brukade stå i ett stånd på torget och sälja kaffe och smörgås. Hon hade pekfingeret avhugget och därför brukade hon kallas för Tumanna, för hon bredde på smör på smörgåsarna med stumpen. Hon hade också en rad små barn, och en gång hade trollen varit framme och bytt ut en av dem för henne. Det hade de gjort en gång när hon hade varit ovanligt tidigt på torget en dag, sa hon. Den ungen, han hade epilepsi och ett alldeles för stort huvud. Vi kallade honom för Tumannas Klas. Skolungarna brukade springa efter honom och göra narr av honom och skrika och hojta "Bortbyting!" efter honom.

ACC. N:R M. 9480:32.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVGengångare.

Gengångare har det allt funnits en del här. Överste

Boisman gick igen ända tills det var en som tog sej för att läsa välsignelsen över stoftet, så att han fick ro i graven.

En annan har jag också hört talas om i min ungdom. Det var en kvinna som gick igen i ett gammalt hus här vid

Bayerska Bryggeriet, i kvarteret Munken. Om nätterna

kunde man få höra en hemsk och klagande röst som sade:

"Begrav mej, begrav mej!". Så bröt de upp golvet i ett uthus, och där hittade de ett lik, eller lämningarna av ett lik är nog bättre att säga, mellan golvet och marken. Det tog de och begravde, och sen hördes det aldrig mer där i huset.

ACC. NR M. 9480:33

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gastar som slåss.

På Fyllehål var där tre knallagastar som slogs. Det var så att de två hade blivit lurade av den tredje, och även efter döden skulle de fortsätta att banka på honom, och den usslingen brukade de att kalla Knallagasten.

37
ACC. N:R M. 9480:34.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Varsel.

Vid sjukhuset hade de en liten kyrkogård förr. Så var det så att det fanns en överläkare där som hette Lidholm, och han hade en son. En dag var sonen ute och åkte skridskor på Växjösjön tillsammans med en kamrat och de gick ner sig på isen på sjön och drunknade båda. Då kom det fram, att dan före denna olycka, så hade kusken där på sjukhuset och en av sköterskorna på kvällen sett en syn på den lilla kyrkogården, men de hade ingenting sagt om det. De hade sett liksom en begravning och hela processionen.

ACC. N:R M. 9480:35.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spågummor.

Spågummor fanns här gott om i min ungdom. En av dem var "Skånskan", som kunde säjas ha fasta kunder liksom, som gick till henne och blev spådd regelbundet. Det var butiksflickor och tjänstefolk och en del andra. Hon var en slug gammal käring, och man sade, att hon alltid spådde rätt. Men saken var nog den, att hon var en riktig sladderkärring, och hon fick reda på allt möjligt på den vägen om sina klienter, och sen hon väl fått reda på deras föregående liv var det ofta inte så svårt att draga slutsatser om deras framtid. Hon bodde i soldaten Pistols torp, och hon hade en förkrympt dotter, men den var inte så god att råka ut för, för hon var så ilsker av sej, som aldrig det.

36
ACC. NR M. 9480:36

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kloka.

I Ör litet väster om stan fanns en soldat som kunde taga reda på tjyvgods. Men det måste vara stulna saker, annars kunde han inte, så det var inte någon sådan där fjärrskådare eller så. Men tjyvgods gick fint, han bara tittade på tjuven på avstånd och så hypnotiserade han honom så att han måste gå efter det stulna och sen kunde han inte lägga det ifrån sej igen utan måste gå och bära det på sig tills den rätte ägaren kom och tog både sina äodelar och honom.

37
ACC. NR M. 9480:37.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Patta-Johans hustru.

Och så har här funnits sådana som kunnat stämma blod på folk. En sådan var Petter Johan Johanssons hustru. Honom kallade de för Patta-Johan, för han hade ett sådant lustigt sätt att uttala sitt namn på, brett och underligt. Hans hustru, hon gjorde sånt på avstånd. Man gick till henne om man hade huggit sej i fingret och kvinnor som hade en alltför kraftig menstruation kunde halvt förblöda tills man anmodade Patta-Johans kvinna att stoppa flödet. Far lät henne bota mor när hon hade fått svåra blödningar efter en barnsäng. Han gick till Patta-Johans, men hon sa bara, "Gå hem nu, så ska han si att hon är braer när han kommer hem!" Och när far kom hem så höll mor just på att stiga upp ur sängen. Och då var hon alldeles bra. Och det hade hon gjort på avstånd.

ACC. NR M. 9480:38

"Staket" runt stan. Trottoarer.

Där stan tog slut, gick det så kallade Staketet förr i tiden, berättas det. På 70-talet saknade gatorna i allmänhet både trottoarer och rännstenar, men trottoarer kom det till en del så där ungefär 1875.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9480:39.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVInflyttning.

Det har varit stark inflyttning som till stor del har förorsakat stadens stora utveckling. Alla de gamle väx-
fjööboarna brukar kunna säga: Ja, si när som ja kum te staen, dau...

Kanske har stadens lugna läge, kanske det att det var en skolstad och att föräldrarna till de studerande flyttat hit, den omständigheten att det är en stor bankstad med ombud för alla riksomfattande svenska banker, den stora och rika landsbygden omkring, kronobergarna och de låga skatterna bidragit i sin tur.

40
ACC. N:R M. 9480:40.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Utländska arbetare och hantverkare.

Här har varit en del hitflyttade danska hantverkare,
liksom en del tyskar. Guldsmeden Hentzel var tysk, borst-
bindare Gustafsson dansk.

71
ACC. NR M. 9480:41.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Judar.

Judar har det kommit en del, till exempel Aronssons,
de har varit klädhandlare en del, och så en del direkt
från Polen - Mosewitsch och en del från Tyskland, till
exempel Lindenbaum.

ACC. NR M. 9480:42

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stadens yttre. "Fina gator".

Gatorna här har alltid varit öppna och breda, och husen har ju varit sig så tämmeligen lika under de sista 100 åren, efter den senaste branden 1843. Vid Storgatan har det alltid legat de finaste affärerna, vid Bäckgatan och Sandgårdsgatan har det varit hantverkare huvudsakligen. Grossissterna har hållit till vid Stortorget och där i närheten, och där bodde även den andra noblessen, det var till exempel J.E.Berg, Möllerstedt, Dahl och så vidare. Några högre militärer, Boisman, Bergencreutz och Baumgarten med flera, de brukade oftast ha lägenheter till exempel en trappa upp vid Storgatan. På utkanterna bodde kroppsarbetarna. Baumgartenska huset är en gammal herrgård, och Östregård tillhör släkten Wrede.

ACC. NR M. 9480-43.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Järnhandlare Stenlund.

Det var här en järnhandlare Stenlund, som började sin bana med att dra kring med en kälke, där han hade en del järngrytor och spisar och sånt, som han sålde. Han kom emellertid upp sej riktigt fint, och hade en affär här. Men sen när hans son övertog rörelsen, då började det att gå sämre för firman. Han köpte nämligen hem en massa grant nysilver och nickel, och hade det och skyltade med i fönstren. Och det var ju besvärligt att hålla snyggt, det måste putsas och så. Och så sa gamla Stenlund till sonen: Hör du Kalle, sånt där det håller sej inte, tacka vet jag spik och stångjärn, det sjangserar inte! De var utav torparsläkt egentligen, och frun hon ville gärna vara så fin och förnäm sedan de fått affären. Hon ville använda utländska ord, men sa alltid fel. "Muff" till exempel brukade hon kalla för "drummel".

ACC. N:R M. 9480: 44.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVHandlande Carlsson.

En annan handlande det var P.A. Carlsson, som var så förskräckligt snål, att de sa, att han brukade dela kaffebönorna mitt itu när han vägde upp kaffe åt sina kunder. Också de var väldigt högfärdiga och hyrska över sin finhet, men de var i alla fall si och så. En gång skulle de ha en stor bjudning för att liksom komma in i societeten, och då hade de som vanligt var lånat hem en vaktmästare från landskansliet, som brukade vara betjänt vid sådana tillfällen. Men innan gästerna skulle komma, så tog sig frun till att fråga honom om han kunde råda henne till att uppträda på ett särskilt fint och belevat sätt. Jodå, sa han, frun ska bara sätta sej här i en stol när de kommer, och där ska frun bara sitta och inte säga ett ljud till någon och hon ska ha handskar på sej. Och så gjorde frun, och vad de än sa till henne, så stack hon bara näsan i

45

ACC. N:R M. 9480:45.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vädret och molteg, för så trodde hon att hon var fin.

Men de gjorde aldrig nån lycka sen i de högre kretsar-
na.